

Handwritten text in a cursive script, likely a list or index, located in the upper right corner of the page.

Vertical text or a column of numbers, possibly a page number or a reference code, located in the middle right section of the page.

نامه‌ها

فصلنامه مطالعات تاریخی

نامه‌ها

۲۴۵

اشاره

نامه‌ای که می‌خوانید ردیه‌ای است بر بخشی از اظهارات نویسنده مقاله «نهضت امام خمینی و قیام عشایر جنوب ۱۳۴۳ - ۱۳۴۱» که در شماره دوازدهم فصل‌نامه مطالعات تاریخی چاپ شده بود. از آنجا که پاسخ به این نامه با سه ماه تأخیر و در شماره بعدی امکان درج می‌یافت، برای منقطع نشدن موضوع، نامه به اطلاع نویسنده رسید تا همراه پاسخ آن یک جا و در این شماره طبع شود.

نویسنده در صفحه ۵۳ فصل‌نامه می‌نویسد: «... روحانی محل به نام سیدشریف حسینی از طرف جمعی از پیران و ریش سفیدان طایفه جلیل برای وساطت نزد غلامحسین سیاهپور رفت تا مانع از درگیری وی با نظامیان گردد. اما وی پاسخ داد... مگر نمی‌دانی آقای خمینی دستور جهاد داده است؟ وی اعلامیه امام را به سیدشریف [نشان] داد و افزود... من برای این مسئله می‌جنگم و با این گروه... خواهم جنگید. سید با شنیدن این مطلب دستش را

در فصل‌نامه مطالعات تاریخی، سال سوم، شماره دوازدهم، بهار ۱۳۸۵ مقاله‌ای به قلم آقای کشواد سیاهپور چاپ شده و در آن مطالبی به حجت‌الاسلام‌والمسلمین جناب آقای سیدشریف حسینی نسبت داده شده است. تقاضا دارد برای روشن شدن افکار خوانندگان محترم فصل‌نامه و رفع شبهه از این روحانی، توضیحات زیر را در اولین شماره فصل‌نامه طبق قانون مطبوعات چاپ و منتشر فرمایند.

دور سر او چرخاند و گفت: امام زمان پشت و پناهت باشد؛ به جدم اینها خون ندارند. با نقل این خبر جنگجویان عشایری بیش از پیش مصمم به نبرد گردیدند.»

من به عنوان فرزند ایشان حدود ۳۰ سال همراه حجت‌الاسلام سیدشریف حسینی بوده‌ام و بارها این عمل، یعنی کشتن نظامیان را محکوم و آن را عملی برخلاف اسلام و خلاف نظر حضرت امام خمینی می‌شمردند و می‌فرمودند هیچ‌گاه امام دستور قتل و کشتار نظامیان شاه را صادر نکردند. تاریخ انقلاب اسلامی و سخنان و بیانات حضرت امام خمینی نیز گویا، و نشان‌دهنده این است. ایشان همواره تأکید بر آگاهی دادن به نظامیان و ارتشیان و ارشاد آنها داشته‌اند. شعار مردم هم در تظاهرات و در همه شهرها و حتی آنجاها که حکومت نظامی برقرار بوده، این بود که «برادر ارتشی - چرا برادر کشی» و یا در جواب گلوله به ارتشیان گل هدیه می‌دادند.

دیگر اینکه این روحانی بزرگوار حدود ۲۲ سال بعد از انقلاب اسلامی زنده بوده‌اند و نویسنده مقاله و دوستانش درباره عمل مرحوم غلامحسین سیاهپور چندین مقاله نوشته

و منتشر نموده و با افراد مختلف مصاحبه کرده‌اند و یا دست‌نوشته‌های آنان را در نوشته‌های خود آورده‌اند، چرا با این روحانی در زمان حیاتش مصاحبه نکردند تا واقعیت مطلب را از زبان خودش بیان نماید؟ نکته دیگر آن است که نویسنده مقاله می‌نویسد

که ایشان از نهضت امام خمینی بی‌اطلاع بوده است! یعنی تا آن موقع سیدشریف حسینی در جریان نهضت امام خمینی نبوده است و به وسیله اعلامیه‌ای که مرحوم غلامحسین سیاهپور به این سید نشان داده است در جریان نهضت امام قرار گرفته است!...

حضرت حجت‌الاسلام والمسلمین سیدشریف حسینی از مروجان و مبلغان نهضت امام خمینی و ارشادکننده مردم به اهداف صحیح آن بودند، و به موازات آن با ظلم و ستم خانها و کدخدایان منطقه مبارزه می‌کردند و اکثریت قریب به اتفاق مردم روستایی و عشایر منطقه نیز تابع همین روش و منش و جریان صحیح بودند.

سید کاظم حسینی فرزند مرحوم

حجت‌الاسلام والمسلمین سیدشریف حسینی

* * *

۱- در بررسی و تجزیه و تحلیل حوادث و وقایع تاریخی، دست کم سه عنصر مهم «زمان»، «مکان» و «شخصیت» را بایستی در نظر گرفت.

در خصوص شبهاتی که نوشته اینجانب برای آقای سیدکاظم حسینی فرزند مرحوم سیدشریف حسینی ایجاد کرده، نکات مختصر ذیل قابل تذکر است:

مثلاً، در تحلیل وقایع ایران در طول سالهای ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ - از جمله قیام عشایر جنوب - نمی‌توان با برداشت و دیدگاه امروزی سخن گفت. وقایع، زمینه‌ها، علل و اسباب وقوع آنان در ظرف زمانی و مکانی خودش قابل بررسی و تفسیر است.

موضوعی که نگارنده به نقل از شاهدان عینی - به ویژه ملا بهمن امینی که به خوبی و دقت آن را به یاد دارد و روایت می‌کند - آورده‌ام؛ مربوط به فروردین ۱۳۴۲ است، نه سال‌های پس از انقلاب. به علاوه، در نقل روایات تاریخی پس از یکی دو دهه بعد، بایستی دوستی‌ها و دشمنی‌ها، تأثیرپذیری از افراد مختلف و محیط زندگی، اغراض شخصی و مطامع زمانی و مواردی از این قبیل را در نظر گرفت. ما، بایستی درونیات خویش را به دیگران نسبت، بلکه تعمیم دهیم. اظهار نظر در باب نظرات امام خمینی، از آغاز تا پایان نهضت، احتیاج به مطالعه و تحقیق بسیار دارد و به راحتی نمی‌توان حکم کلی صادر کرد.

۲- تحقیقات جدی نگارنده در خصوص حوادث سالهای ۴۳ - ۱۳۴۱ در جنوب کشور، از سال ۱۳۸۲ آغاز گردید؛ و متأسفانه به دلیل درگیری‌های محلی و دشمنی‌ها و خصومت‌های فامیلی - که سید کاظم و نویسندگان مطلب، نیک از آن آگاهند - فرصت و موقعیت مصاحبه مفصل و پرسش‌های جزئی از مرحوم سید شریف به دست نیامد

هر چند در سالهای قبل از ۱۳۷۶ چند باری در مجالس مختلف، نگارنده از زبان مرحوم سید شریف، صورت کلی داستان را شنیده است. به علاوه، داستان ملاقات مرحوم سید شریف با مرحوم ملا غلامحسین و یارانش، بسیار مشهور و متواتر است. اعتقادم بر این است که خود آن مرحوم، هیچ‌گاه در انکار اصل واقعه - یعنی دیدار با جنگجویان عشایر و تلاش برای ممانعت آنان - سخنی نگفته باشد. اگر هم به سید کاظم فرزندش گفته باشد، من اطلاعی ندارم.

۳- قصد و غرض من از ذکر یک واقعیت تاریخی، کوچک کردن و ناآگاه نشان دادن مرحوم سید شریف نبوده و نیست. نگارنده هیچ‌گاه با دیده منفی به مرحوم سید شریف نگاه نکرده و نمی‌کند؛ بلکه هدف اصلی‌ام بیان یک واقعیت تاریخی بوده که لامحاله رخ داده؛ و البته مطرح نمودن اسم او به گونه‌ای مثبت و مفید.

۴- در تحقیقات جدیدی که پس از دریافت انتقاد سید کاظم حسینی و تنظیم‌کنندگان مطلب ایشان کسب کردم، یکی این بود که در موقع حضور مرحوم سید شریف نزد مرحوم ملا غلامحسین و یارانش در سحرگاه ۳۱ فروردین ۱۳۴۲ - و قبل از آغاز درگیری گجستان - و تلاش برای جلوگیری از جنگ، عبدالمحمد انصاری یکی از جنگجویان بنام جنگ گجستان، به صراحت گفته است: «اگر تنها خودم باشم و مادرم، با این گروه (یعنی

مختصرنامه مطالعات تاریخی

نظامیان) خواهم جنگید و نمی‌گذارم پا به امامزاده امیر ایوب بگذارند.»
یکی دیگر از جنگجویان عشایر، به نام «مشهدی خسرو علی پناهی بابکانی» روایت می‌کند: «پس از آنکه سیدشریف حسینی از ما جدا شد و رفت، تقسیم‌بندی جنگجویان انجام گرفت و ما نماز صبح را خواندیم و به سمت سنگرهای خویش روان شدیم. پست

یکی از تپه‌ها، مرحوم سید شریف را در حال نماز خواندن دیدیم. نمازش را تمام کرد و ما را نگه داشت. بعد قرآن کوچکی را از جیب خود درآورد و از همه خواست، زیر قرآن رد شوند. ما نیز همگی قرآن را که در دست نگه داشته بود، بوسیدیم و زیر آن رد شدیم.»
کشواد سیاهپور

No Comment Documents

X

No comment documents for this issue of Historical Studies Quarterly are a selection of documents about the famous Bahai capitalist, Habib Sabet Pasal. In these documents his ascending from a driver to head of T.V. and big companies is exposed from the viewpoint of SAVAK or the security system of Pahlavi regime. Naturally the information seen in these documents is not mentioned in his memoirs which his about his challenge to reach high positions. Exclusive facilities given by the government and assuming Shoqi Rabbani properties by cheating and wheeling and dealing made him a unique capitalist.

If we ignore the last document which is about his role in drug smuggling and consider his role in paving the way for the Bahais growth in the Pahlavi regime through facilitating the ways of gathering wealth and benefiting from special privileges, as an unimportant matter, the weighty Bahais brutality –and here Sabat Pasal- about their leaders’ properties is among untold matters that one of the document is talking about in full detail.

Introduction and a review of a book: Mojahedin - e - Khalq Organization from the Establishment to the Fall (1955-2005)

○ By: Seyyed Mojtaba Azizi

VIII

Political Studies and Research Institute published *Mojahedin-e-Khalq Organization from the Establishment to the fall (1955-2005)* and very soon it was reprinted three times. This 3-volume book is the most comprehensive book which has been published about the forty years history of Mojahedin-e-Khalq organization. An organization which is registered as one of the terrorist organizations. Reactions about this book in Iran or even in abroad are expanded and notable.

In this article while introducing different parts of the book following points are noted and evaluated:

The comprehensiveness of the book, references and documents, vacuity, inconsistencies, weaknesses, unrelated discussions, repetitions and...

This book was published in the winter of 2006 in 3 volumes and 2228 pages. The great number of interested people resulted in its reprint in the fall of 2007 for the second time and for the third time in the spring of 2008 and it had happened while the entire book can be downloaded from www.ir-psri.com by interested people.

The Legal Status of American Forces in Iran

○ By: Richard Pfau

● Translation and annotation: Mohammad Karimi

VII

In Iranian resources the subject of Capitulation is among the most noted matters and many papers have been written about it. But, reviewing the matter from the viewpoint of an American can be new. The Americans generally believe that they are the dominant nation in the world and basically can not accept in their mind that any other government, even in its territory, can bring them to book. This belief exists among their politicians too. A look at the activities of social groups and the Congress discussions in this regard, which is partly mentioned here in this article, show that these politicians do not consider international laws at all or at least use them when they can secure the American interests. Imposing “Status of Forces Agreements” to the hosting countries for the American forces is one of the results of this belief that our country was one the sacrifices of it until some years ago.

Nikkhah or Rashidi Motlaq

○ By: Mozafar Shahedi

Whenever there is discussion about Islamic Revolution of Iran and introductory incidents that resulted in its victory on 22nd of Bahman in 1357, publication of the article under the title of “*Iran and Black and Red Colonialism*” on 17th of Dey 1356, is considered as one of the accelerators of the revolution. Publication of this article in *Ettela’at* newspaper was so in ammatory that its ascending waves calmed down just when there was no monarchy in Iran. After the revolution, especially when researches in history about the causes of the revolution expanded, one of the attractive subjects for the researchers was this article and finding out who had written it or which official had advised to publish it and in which situation it was published. In recent years according to the published memoirs, the name of “Farhad Nikkhah” has been mentioned as the real name of its writer who had chosen the allonym of “Rashidi Motlaq” for himself.

In this article the writer by studying the life of Farhad Nikkhah who was one of the active important elements in legitimization and stabilization of the Pahlavi regime, examines the reference of this article to him.

Reply to the Ambassador's Letter

○ By: Hedayatollah Behboodi

v

After the WWI when the British occupied Mesopotamia, they tried to have mandate over this land, but it was opposed by the people's uprising under the leadership of the Shia clergy. Up and downs of this uprising is written in history books e.g. *The History of Iraqi Islamic Movement* by Abd ul-Rahim Al-Rahimi. Imposing an agreement that could have the same effect of having mandate in case of its cancellation was one of the British attempts in Mesopotemia. This contract was signed with the Iraqi king Malek Feisal in October 1922. But the oppositions against it were so big that put Iraq in a situation like what it had in the uprising of 1920. In order to repel this situation the British High Commissioner in Iraq did numerous attempts. Sending two Shia clergy (Mohammad Khalesi-zadeh and Seyyed Mohammad Sadr) to exile in Persia was one of these attempts. This matter expanded anti-British feelings in Persia in a way that it forced Sir Percy Loraine, the British Minister in Persia, to send a letter to Persian Prime Minister to deny any exile and call their movement to Persia an ordinary travel. When this letter was published in *IRAN* newspaper, Mr. Khalesi-zadeh replied it. The texts of these two letters and a look on the introductory incidents around this matter have made this article.

Historical Bonds of Journalism in Iran and India

○ By: Saeid Asadi

Press and journalism in India and Iran have a common origin and relative history. The first Persian typing machine was designed and utilized in India. “Raja Rammohan Roy”, known as the Builder of Modern India, founded the first ever Persian weekly newspaper of the world history. India was the most significant publication center for the Iranian newspapers during the Constitution Movement. “Habl-ul-Mateen” which can be nominated as the most effective paper in establishment of the Constitution, was founded by an Iranian Islamic scholar in Calcutta (Kolkata). On the other hand, Iranian scholars played a remarkable role in the Independence Movement of India as well.

The Anglo-Persian Agreement of 1919 and Adib Pishavari Viewpoints

○ By Ali Ab-ul-Hassani (Monzer)

III

Adib Pishavari is a great Iranian scholar and poet of 19th and 20th centuries. He was born in Pishavar (now located in Pakistan) and during his childhood witnessed the clashes between the people around and the English. He lost many of his relatives during these clashes and moved to other cities to study and at last resided in Mashhad and completed his studies. Although he was a knowledgeable man in religious studies or mathematics, but his appetite for poetry made him an able poet; as Rashid Yasemi says: “From the viewpoint of comprehensiveness and maturity of knowledge and mastering different fields of knowledge and Persian and Arabic literature, none of contemporary poets can be considered higher than him.” But he was not far from political activities and was eager to solve the problems of eastern countries fighting with the colonist Britain. His literary protest against the agreement of 1919 was one of his reactions against the British attempts and Vosuq u-Doleh who signed it.

This article begins with an introduction about Adib Pishavari and his viewpoints about social situation that he had around and then the imposed Anglo-Persian agreement of 1919 is discussed and finally Adib Pishavari’s positions are reviewed by bringing samples of his poetry.

A Review on the Fil Mosque Incident

○ By: Hassan Shamsabadi

In the review of Mashhad history in two decades of 1960s and 1970s, the incident that happened in Fil mosque has great importance. This incident should be considered as an outcome of the bloody uprising of Khordad 15th, 1342 in Mashhad. In Mehr, 1342 Seyyed Abd-ul-karim Hashemi-nezhad one of combatant clergy in Mashhad made a speech against the Pahlavi policies, condemned capturing Imam Khomeini and criticized the policies of Asad-ullah Alam government in the presence of eight thousand people who had gathered in Fil mosque. His radical speech resulted in his arrest. Consequent people's protest against his arrest made some clashes between them and the armed police and some were killed and injured. The appeal for his release by the clergy of Mashhad, distribution of leaflets, public protests and other attempts made him free after three months arrest.

This article reviewing a small part of Mashhad's people and clergy's combats rereads the Fil mosque incident based on documents and memoirs.

Moharram in Documents

○ By: Laleh Farzinfar

I
When SAVAK reports were published, some of them showed the sensitivity of this organization about religious customs and ceremonies and it became clear that this security organization had evaluated the month of Moharram as a period of time that can bring about political dangers for the Pahlavi regime and had special orders and preparations to pass it safely. This sensitivity reached its acme in early 1342 (spring of 1963) and the clergy made radical reactions against the Pahlavi regime's anti-Islamic policies. Imam Khomeini who criticized these policies before and more than anybody else, decided to achieve the most from this year's Moharram. And it actually happened and the Moharram of 1342 became one of unforgettable bitter memoirs of Mohammad Reza Pahlavi. The repressive respond of the regime to the ascending waves of opposition was so bloody and whatever that remained was a deep and irreparable gap which after some years resulted in the fall of the kings' rule in Iran for ever. This article has a look over the Pahlavi regime's behavior and view on Moharram focusing on two years of 1342-3.

Editorial	8
Moharram in Documents / Laleh Farzinfar	11
A Review on the Fil Mosque Incident / Hassan Shamsabadi	47
The Anglo-Persian Agreement of 1919 and Adib Pishavari Viewpoints / Ali Ab-ul-Hassani (Monzer)	65
Historical Bonds of Journalism in Iran and India / Saeid Asadi	101
Reply to the Ambassador's Letter / Hedayatollah Behboodi	115
Nikkhah or Rashidi Motlaq / Mozafar Shahedi	131
The Legal Status of American Forces in Iran / Translation and annotation: Mohammad Karimi	175
Introduction and a review of a book:	
Mojahedin - e - Khalq Organization from the ... / Seyyed Mojtaba Azizi	201
No Comment Documents	225

Historical Studies Quarterly

Vol. 4, No. 20, Spring 2008

Publisher: Political Studies & Research Institute

Editor-in-Chief: Ahmad Khazaei

Managing Editor: Hedayatollah Behboodi

Under supervision of editorial board

Edited by: Ali Akbar Ranjbar Kermani

Art Director: Mohammad Mehdi San'ati

Type - setting & Page up: Leyla Ghadiani

Lithography, Print & Binding: The AhlulBayt World

Assembly Printing

Circulation: 2500

Price: 20,000 Rials

Address: No. 1518 Vali-Asr Ave.

Tehran

P.O.BOX: 19615-333

Tel: 0098-21-22666704

Email: faslnameh@ir-psri.com

The views expressed here are the contributors' and should not be taken to represent those of the Institute.

برگ اشتراک فصلنامه مطالعات تاریخی

هزینه اشتراک برای یک سال (چهار شماره): ۱۰۰/۰۰۰ ریال است.

لطفاً برگ اشتراک پر شده را به همراه اصل فیش بانکی (حساب جاری شماره ۰۲۶۷۴-۶۵۰۰۲۶۷۴ بانک تجارت شعبه ولیعصر (عج) - پارک وی ، کد ۳۶۰) به نشانی: تهران- صندوق پستی ۳۳۳-۱۹۶۱۵ ارسال کنید.

توجه:

- یک نسخه از فیش بانکی را نزد خود نگه دارید.
- از فرستادن پول نقد، چک بانکی و اوراق بهادار دیگر در داخل پاکت خودداری کنید.
- در صورت تغییر نشانی، مراتب را به وسیله نامه یا تماس تلفنی (۲۲۶۶۶۷۵۸) به آگاهی بخش اشتراک فصلنامه برسانید.
- شماره اشتراکی را که از طرف فصلنامه به اطلاع می رسد به خاطر بسپارید.

نام: نام خانوادگی: نام مؤسسه یا کتابخانه:

نشانی:

کد پستی: تلفن:

امضاء